

ΛΟΥΣΘΗΤΙ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙΣ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗ.

(Β'. Βασιλέων ε').

«Τοιαύτη ἦτο ἡ συμβουλὴ τοῦ προφήτου Ἑλισσαιέ πρὸς τὸν Νεεμάν τὸν Σύρον, τὸν ἀρχιστράτηγον τῶν στρατευμάτων τῆς Συρίας, ὅστις ἦλθε διὰ νὰ θεραπευθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λέπραν του.

Ὁ Νεεμάν ἤκουσε περὶ τῆς θαυματουργικῆς δυνάμεως τοῦ προφήτου Ἑλισσαιέ παρὰ τινος ἐβραίας παιδίσκης, τὴν ὁποίαν εἶχεν αἰχμαλωτίσει κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς Σαμαρείας καὶ μετεχειρίζετο εἰς τὴν οἰκίαν του ὡς ὑπηρέτριαν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ θεραπευθῇ.

Ἡ θεραπεία ὅμως τὴν ὁποίαν ἐσύστησε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἑλισσαιέ, νὰ λουσθῇ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, τῷ ἐφάνη τόσον μωρὰ καὶ γελοία, ὥστε ἐν ὀργῇ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπρακτοῦ.

Εἰς ὅμως ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του φρονίμως τὸν συνεβούλευσε νὰ κάμῃ κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Προφήτου, καὶ λουσθεὶς εἰς τὸν Ἰορδάνην πράγματι ἐκαθαρίσθη καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ δοξολογῶν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ. Ἀναγνώσατε τὸ Ε'. κεφ. τοῦ Β'. Βιβλίου τῶν Βασιλέων.

Οἱ ἄνθρωποι ἐπίσης πάσχουσιν ἀπὸ λέπραν ψυχικὴν, τὴν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εἶναι θανατηφόρος ψυχικὴ ἀσθένεια καὶ οὐδὲν ἀνθρώπινον μέσον δύναται νὰ τὴν θεραπεύσῃ.

Ἡ λέπρα τοῦ σώματος ἦτο σπάνιον νόσημα, ἐνῷ ἡ ἁμαρτία εἶναι γενικὴ, διότι πάντες ἡμαρτον καὶ στεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ—Πάντες γεννῶνται μὲ τὴν ἀσθένειαν ταύτην καὶ κανεὶς δὲν ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον ἄνευ αὐτῆς.

Ἄλλ' ὁ εὐσπλαγχνος Θεὸς ἐπρομήθευσε θεραπείαν, δώσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενεὴ νὰ ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ οὕτω νὰ μᾶς παρὰσχῃ εἰρήνην. Τοῦτο ἦτο τῷ ὄντι μέγα πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν ἐξετελέσθη δι' ὑμῶν, οὐδὲ ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δι' Αὐτοῦ. Ὅλον τὸ ἔργον ἦτο ἰδικόν του καὶ ἡμεῖς ἀπλῶς πρέπει νὰ πιστεύσωμεν καὶ νὰ ζήσωμεν. «Λούσθητι καὶ θέλεις καθαρισθῇ,» ἦτο ἡ παραγγελία τοῦ Προφήτου πρὸς τὸν Νεεμάν τὸν Σύρον. «Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θέλεις σωθῇ» εἶναι ἡ εὐαγγελικὴ ἀγγελία. Ὁ Νεεμάν ἐμελλε νὰ ἀπολουσθῇ ἀπὸ τῆς λέπρας του τῆς σωματικῆς, λουόμενος εἰς τὸν Ἰορδάνην. Ἡμεῖς πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ καθαρισθῶμεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ.

(Διὰ τὴν προσφιλεῖ Ἐφημερίδα τῶν Παίδων).

Ἐν Κολωνίᾳ τῇ 1113 Σεπτεμβρίου, 1890

Ἐφθάσαμεν εἰς Φράγκφορτ τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐλπίζοντες νὰ εὐρωμεν ἐκεῖ φίλον τινά, μὲ τὸν ὅποιον εἶχομεν συμφωνήσει νὰ κάμωμεν μαζὺ τὸ ταξίδιον τοῦ Ῥήνου, ἦτοι νὰ κατέλθωμεν τὸν Ῥήνον ἀπὸ Μαγουντίας (Magence) μέχρι Κολωνίας. Ἀλλὰ φεῦ! ἀντὶ νὰ εὐρωμεν, τὸν ἴδιον εὐρομεν ἀναμένουσας ἡμᾶς ἐπιστολὴν του, ἐξ ἧς ἐμάθομεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν περιμείνωμεν αὐτοῦ ἐπὶ πέντε ἡμέρας! Ἐν τῇ ἀναβολῇ ταύτῃ, φυσικὰ ἐπεδόθημεν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων μνημείων τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων.

Καὶ ἐντὸς μὲν τῆς πόλεως δὲν ἦσαν πολλὰ ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντος, ἀν καὶ αὕτη διεδραμάτισε σπουδαιότατον πρόσωπον κατὰ τὸ παρελθόν καὶ εἶναι καὶ τὴν σήμερον μεγάλη καὶ πλουσία ἐμπορικὴ πόλις. Ἡ ἰδρυσίς της χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν Καρόλου τοῦ Μεγάλου (794 π. Χ.) καὶ πολὺ ταχέως κατέστη ἡ σημαντικωτέρα πόλις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὅχι μόνον ὑπὸ ἐμπορικὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψιν, διότι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1152 ἐκεῖ ἐξελέγοντο οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας, καὶ μετὰ τὴν προσωρινὴν κυριαρχίαν τῶν Γάλλων (1804—1816), ὠρίσθη ὡς ἔδρα τῆς Διαίτης, ἦτοι τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας. Πρὸς τοῦτοις, ἡ Φράγκφορτ ἦτο μία τῶν τεσσάρων ἐλευθερῶν πόλεων μέχρι τοῦ 1866, ὅτε οἱ Πρῶσοι τὴν καθυπέταξαν.

Τὸ πρῶτον ἀντικείμενον, ὅπερ ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τοῦ ταξιδιωτοῦ, ἀφικομένου εἰς Φράγκφορτ, εἶναι φυσικὰ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμός. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκλάβῃ ὡς τις τοῦτο ἀνάλατον ἀστειότητα, σπεύδω νὰ προσθέσω ὅτι ὁ σταθμὸς τῆς Φράγκφορτ, μόλις πρὸ ὀλίγου χρόνου περατωθεὶς, εἶναι ἴσως ὁ μέγιστος καὶ ὁ τελειότατος εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὅχι μόνον εἶναι ἐξ ἀρίστου ὑλικοῦ κατεσκευασμένος ἀλλὰ καὶ ἡ διευθέτησις αὐτοῦ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ ἀπλούστατος χωρικὸς εἰσερχόμενος δύναται ἀκόπως νὰ λάβῃ πᾶσαν πληροφορίαν χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ κανένα· διότι παντοῦ εἶνε πίνακες δεικνύοντες μεγάλους γράμμασι ὅχι μόνον ποῦ πρέπει νὰ ἀγοράσῃς τὸ εἰσιτήριόν σου διὰ τὸ τάδε μέρος, ἀλλὰ καὶ πότε ἀναχωροῦν αἱ ἀμα-

ζοστοίχαι δι' ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ ἐπάνω εἰς ποῖαν ἀπὸ τὰς ἑννέα ἢ δέκα σιδηρᾶς γραμμάς αἱ ὁποῖαι κεῖνται εἰς τὸν σταθμόν. Πρὸς εὐκολίαν τῶν ταξειδεύοντων, οἵτινες εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ περιμένουν συρμόν τινα, ὑπάρχουν ὄχι μόνον πολυτελεῖς αἰθουσαι, ὅπου δύναται τις νὰ πῇ καφὲν ἢ ζυθόν, ἀλλὰ καὶ λουτρῶνες ἂν θέλετε νὰ πλυθῇτε χωρὶς νὰ ὑπάγετε εἰς ξενοδοχεῖον, καὶ ἐστιατόρια, ὅπου τρώγετε ἐπίσης εὐθηνὰ ὅσον ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἐπίσης ἐκεῖ ὑπογείως ὑπὸ τὰς σιδηρᾶς γραμμάς ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὅπου γίνεται ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ μεταβίβασις τῶν διὰ τῶν συρμῶν ἀποστελλομένων ταχυδρομ. σάκκων. Προσθέσατε εἰς πάντα ταῦτα καὶ τὰς ἐκτάκτους εὐκολίας περὶ τὴν παραλαβὴν καὶ παραφύλαξιν τῶν ἐπισκευῶν τῶν ἐπιβατῶν, καὶ εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις τελειότερον σταθμόν καὶ συνάμα μεγαλοπρεπέστερον μὲ τοὺς τρεῖς μεγάλους ὑαλίνους θόλους τοῦ καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν ἑξωτερικὸν τῆς κυρίας προσόψεώς του.

Ἄλλα ἀξιοθέατα ἐν Φράγκφορτ εἶναι τὰ ἀγάλματα τοῦ Γούτεμπεργ τοῦ ἐφευρέτου τῆς τυπογραφίας, καὶ τοῦ ποιητοῦ Γκαίτε. Ὁ τελευταῖος οὗτος μάλιστα ἐν Φράγκφορτ, καὶ εἶδομεν τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ ἐγεννήθη, φέρουσιν ἑξωθεν πλάκα μὲ ἐπιγραφὴν περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος. Εἶδομεν ὡσαύτως τοὺς τάφους τῶν γονέων του, καὶ τοῦ διασήμου ἀθέου φιλοσόφου Σωπεγκάουερ. Ἀφ' οὗ ὅμως ἐπεσεκέθημεν τὸ Μουσεῖον, δὲν μᾶς ἔμενε πλέον τι ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἐν Φράγκφορτ νὰ ἴδωμεν διὸ ἀπεφασίσαμεν νὰ δαπανήσωμεν τὴν μίαν ὑπολειπομένην εἰς ἡμᾶς ἡμέραν, ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ὁμβούργον, ὅπου ἐμάθομεν ὅτι ὑπῆρχον ἐρείπια Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς.

(ὑπὸ Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗ)

(Ἀκολουθεῖ.)

—Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία διέρχεται τὸν καιρὸν τῆς εἰς θρησκευτικὰς ἀσκήσεις καὶ εἰς συγγραφὴν ἀπομνημονευμάτων ἀφορώντων εἰς τὸν Ναπολέοντα Γ'. τὸν σύζυγον αὐτῆς.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΧΗΜΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Οἱ ἐπόμενοι συμβολικοὶ χαρακτῆρες ἦσαν ἐν χρῇσει κατὰ τὸν Μεσαίωνα παρὰ τοῖς ἀλχημισταῖς εἰς τὰς μυστηριώδεις αὐτῶν γραφάς. Ἐκαστος δὲ χωριστὸς χαρακτήρ εἰς τὴν αὐτὴν ὀριζόντιον γραμμὴν εἶναι σύμβολον τῶν αὐτῶν οὐσιῶν, τὰ ὁνόματα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς—

1 Λεύκωμα,	7 Καμφορά
2 Οἰνόπνευμα,	8 Δραχμῆ,
3 Ἀλκαλι	9 Χρυσός,
4 Στυπτηρία	10 Κόμμι,
5 Ἀρσενικόν	11 Μέλι
6 Βόραξ	12 Σίδηρος

—Σπουδαία ἀνακάλυψις.

Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον πλησίον τῆς Λούξου ἐν Αἰγύπτῳ, ἐγγὺς τοῦ μέρους ὅπου ἱσταντο αἱ ἀρχαῖαι Θῆβαι, ἀνευρέθη πλῆθὺς φέρουσα ἐπιγραφὴν ἱερογλυφικὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνθρωπὸς τις δνόμενι Χίμπετ διηγεῖται ὅτι ἐπραξε διάφορα μυστηριώδη πράγματα ἀναγκασθεὶς εἰς ταῦτα ὑπὸ τῆς ἐπταετοῦς πείνης, ἥτις ἐπῆλθε εἰς τὴν χώραν ἕνεκα τῆς μὴ ὑπερκεχειλίσεως τοῦ ποταμοῦ Νείλου.

Ὁ Αἰγυπτιολόγος Βρουῆξ ὑποθέτει ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γνησία καὶ ἐγράφη ὑπὸ ἱερέως ζήσαντος 400 ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

—Τὰ καλὰ παιδία δὲν πρέπει νὰ πειράζουν ἄλλα παιδία, ἀλλὰ νὰ φέρονται εἰς αὐτὰ μὲ ἀγάπην, νὰ ὑπακούουν τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς διδασκάλους, νὰ ἐκλέγουν συντρόφους τὰ καλὰ καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὰ κακὰ παιδία καὶ ποτὲ νὰ μὴ κάμουν κακόν.

—Οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης προσεκλήθησαν νὰ ψηφίσωσι ὑπὲρ τοῦ ἄνθους ὅπερ ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἔμβλημα τῆς Πολιτείας των, ἐκ δὲ τῶν 122,955 ψήφων, 26120 ἐδόθησαν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ ἄνθους (ἄνθος εἰδικοῦ τῆς Ἀμερικῆς), 22437 ὑπὲρ τοῦ ῥόδου, 19181 ὑπὲρ τοῦ ἴου, 17180 ὑπὲρ τῆς μαργαρίτας, 7412 ὑπὲρ τοῦ κρίνου, καὶ 6989 ὑπὲρ τῶν πανσέδων, ὥστε τὸ χρυσοῦν ἄνθος ἔλαβε τὴν πλειοψηφίαν καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ ἀποτελῇ τὸ ἔμβλημα τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Ἐξ ὅλων τῶν προτόντων ἡ ζάχαρις μετὰ τὸν ἄρτον ἔχει τὴν μεγαλειτέραν κατανάλωσιν. Κατὰ τὴν στατιστικὴν τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπῆς τῆς Ἀγγλίας παράγονται κατ' ἔτος καθ' ἑλὸν τὸν κόσμον περὶ τὰ 4,000,000 τόνων ζαχαρέως, ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὴν ποσότητα, ἥτις χάνεται εἰς προετοιμασίαν αὐτῆς, τὸ ὑπόλοιπον ἐξοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ χρήσεις. Κατασκευάζεται δ' ἡ ζάχαρις ἀπὸ πᾶσαν φυτικὴν οὐσίαν, ἥτις ἐμπεριέχει γλυκὺν χυμόν, ἀπὸ δένδρα, ἀπὸ φυτὰ καὶ ἀπὸ ῥίζας.